

APATIN

Mihailo Kandić

MOMIR KNEŽEVIĆ (Kragujevac), slike

Galerija Meander, April 2005.

Izložbom u Apatinu Momir Knežević završio je svoj ciklus od tri izložbe u Vojvodini, u Somboru, Vrbasu i Apatinu, dokazujući da jedna ista izložba (sa istim likovnim delima), može imati različita značenja u različitim galerijama. Najbolje je porediti onu Kneževiću u Somboru sa apatinskom. Somborska je imala uzvišenost kakva se retko postiže u

galerijskim prostorima. Zato, uglavnom, što galerija, kao mesto događaja, izložbe, treba da bude savršeno neprimetna, kao dobar domaćin koji je sve učinio da se zapazi jedino cenjeni gost. No, galerija u Somboru je tako "izlomljena" da je njen enterijer često i sastavni deo same izložbe. Po sredini ima ispuste, pilastre, koji jednu profanu građevinu, kakva je galerija, mogu pretvoriti u sakralan prostor. Izložba Kneevića je postala deo tog sakralnog, "crkvenog" prostora, lociranog u centralnom njenom delu, naosu, a njegove slike su bile svojevrsna nema, slikana liturgija, sa jednom jedinstvenom "fugom", pejzažom, koji je

u ovakvoj preznačenosti stihovao uzvišenost, antičko–vizantijsku paradigmu lepog i lepote.

Apatinska izložba nije bila ambijentalna poput somborske, već je dozvoljavala Kneževićевой slici da progovori u svoj svojoj punoći i transgresiji. U galeriji "Meander", kako će se inače zvati galerija na okuci Dunava, slike, nastale u poslednjoj deceniji, imaju svoj razvojni smer, koji se daje promatrati iz nekoliko pozicija. Jedna je gestualnost. Ona važi za svaku od izloženih slika i pokazuje Kneževića kao temperamentnog

slikara koji svaku svoju sliku doživljava veoma emotivno, kao što je veoma racionalno tretira, ali je isto tako i fizički sa njom uspostavio kontakt koji nije puko nanošenje boje na platno. To su udari koji, kao svojevremeno kod Lubarde za koga je Laza Trifunović govorio da se "bori sa platnom", pored likovne smisaonosti ukazuju i na karakterne i psihološke odrednice autora. Zato je ova izložba Kneževića, u Apatinu, otvorenija, narativnija, otkrivajuća, za razliku od somborske nemosti i trpkosti ambijenta kao likovnog događaja.